

KÖZHÍR

A BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR HÖK LAPJA

INGYENES

2005. NOVEMBER 6/2

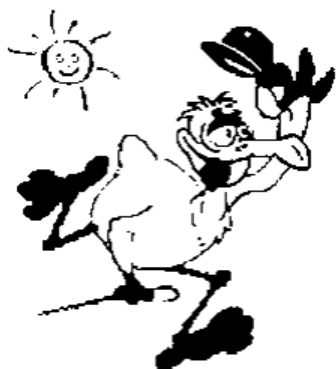
BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM

Jönnek a hideg idők. Az embernek nincs kedve kimozdulni. Erre még a TV-ben induló új sorozatok is rásegítenek. Ilyen a Született feleségek című, amelyről részleteket is olvashattok. Aki mégis kimozdulna, talán moziba is elmenne, feltétlen nézze meg a 14. oldalon ajánlott filmeket! Jó szórakozást!

Két féle ember létezik, aki olvasta és aki majd olvasni fogja. Dan Brown: A da Vinci-kód című könyve érdekes, izgalmas, misztikus olvasmányoknak bizonyul. Nem hiába nyerte el idén a legjobb könyvnek járó díjat Nagy-Britanniában. A könyvajánlót a 15. oldalon olvashatjátok.

Van egy jó hírünk (illetve több is)! Pár napig nem kell venned reggelente sportnapilapot! Hogy miért? Lapozd fel kis újságunk hasábjait, és megtudod. A Forma 1 Magyar Nagydíjáról a 12-13. oldalon, Zen Bu Kan Kempo Karate leírása a 16. oldalon és nem utolsó sorban a Korfball nevű játék érdekességei a 17. oldalon található! Lehet, hogy nem mind aktuális, de hátha valaki kedvet kap valamelyikhez...

Gólyabál

2005. november 17. (csütörtök),
BME E épület
Kapunyitás: 20⁰⁰

Édes november

Az Állásbörzén körülnézve, ha nem is meglepődve, de azt kellett tapasztalnunk, hogy mennyire fontos az idegen nyelv (és van ahol nem is egy) magasszintű ismerete. Egyből bosszúsan gondoltam, arra a rengeteg időre, amit a Gépelemek2 rajzolása alatt egy olyan dologra „pazarlok”, amire talán nem is lesz szükségem. Persze, most szörnyen elfogult vagyok, mert épp tök elegendem van a Gép2-ből. Szóval az sem garantált, hogy ha nem rajzolnom kellene, akkor hanyatt-homlok rohannék, és nekiállnék egy másik nyelvet is megtanulni, viszont, érdemes azért a fejünkhöz kapni, és nem csak a nyelvvizsga meglétével törődni, hanem használható nyelvtudásra is törekedni. De hát kinek van ideje mindenre szörnyen leterhelt egyetemi éveink alatt?!

Az elsősöknek remélem tetszett a Szakestély, bár tudom az elején jó sokáig nem ihattak, de azt üzenném nekik: a következőn már nem kell ennyit várni. Jó nekik, ez az első félév mindig szinte csak Róluk szól, és még ott van a Gólyabál is. Idén új társrendezőkkal rendezzük meg, ez a fiúknak igazán kedvező, ha az ELTE-s tanító- és ovónénikre gondolok.

És ne felejtsetek, ha valakinek mondanivalója van, vagy önmegvalósítaná magát, - írott formában -, akkor jöjjön el a következő szerkesztőségi ülésre november 8-án 19:00-kor a Hallgatói Irodába. De ha csak segíteni szeretnél, vagy felmérni a terepet, hogy mi is folyik itt, akkor is örömmel látunk.

Gitka

Tartalom

Hírek röviden.....3

A tanár is volt ember.....4-5

Grippen.....8-9

Ezek is mi vagyunk.....6-7

“Bemutatkozunk”.....10-11

Filmajánló.....14-15

Könyvajánló.....15

Forma 1.....12-13

Kempó.....16

Korfball.....17

Ízlelő.....18

Koktélok.....18

Rejtvény.....19

Punky.....19

Viccek.....20

Hírek röviden

November 17-én, csütörtökön kerül megrendezésre karunk **Gólyabálja** a Harsányi János Főiskola és az ELTE Tanító- és Óvónőképző Karának hallgatóival közösen. Helyszín az E épület. Jegyek a Hallgatói Irodában kaphatók, melyek ára: gólyáknak 1000Ft, előre váltott jegy: 1300Ft, helyszínen váltott jegy: 1600Ft. Fellépők a Hooligans, a Best of, és a Club 54. Kapunyitás: 20⁰⁰

A novemberi **tanulmányi és BME ösztöndíjak**, valamint a **szociális támogatás** előreláthatólag **november 2-án** kerülnek kiutalásra, a decemberi és a januári kifizetések **november 21-én**, illetve **december 14-én** várhatóak. Ha valakinek problémája van az ösztöndíjakkal kapcsolatban, forduljon a KTH-hoz. A szociális támogatások ügyében Bebesi Balázst keressétek.

A 2005/2006-os tanév első félévének **időbeosztása: november 11.** (péntek): Nyílt Nap a középiskolás diákok számára, illetve Tudományos diákköri Konferencia, az órarend szerinti fog-

lalkozások elmaradnak. **December 16.** (péntek): a szorgalmi időszak utolsó napja. A **vizsgaidőszak 2005. december 19-től 2006. február 3-ig** tart, december 27. és 30. között nem lesznek vizsgák. **Oktatási szünet: november 5.** (dékáni szünet).

A Villamosmérnöki és Informatikai Kar kezdeményezésére szeptemberben elindítottunk egy **egyetemi hírlevelet**, melynek segítségével tájékozódhattok a közlekkar közéleti és szakmai eseményeiről, illetve a többi kar rendezvényeiről. Hír-levélet hetente egyszer küldünk, ez mindig a következő két hét prog-ramját tartalmazza. **Feliratkozás** a www.egyetemielet.hu – n lehetséges. Egyetemünkről eddig hat kar csatlakozott a hírlevélhez, de megtalálhatjátok itt a Semmelweis Egyetem programjait is.

Segítők jelentkezését várjuk a Gólyabál szervezésével kapcsolatban az alábbi feladatkörökre: plakátolás, pakolás, ruhatár, egyéb

feladatok. **A jelentkezés módja:** e-mailben küldd el a nevedet, elérhetőségedet, és hogy mit szeretnél csinálni a rendezvény@kozlekkar.hu –ra.

December elején ismét megrendezésre kerül a **Mellékszakirány-választási Fórum**, melynek keretében a tanszékek bemutatják a tavaszi félévtől indítandó mellékszakirányokat. Mellékszakirányt az választhat, aki teljesítette a szakirányválasztás feltételeit és a szak, illetve szakirány előírt tárgyaiból legalább 20 kreditpontot szerzett.

A **Hallgatói Iroda** továbbra is szívesen fogadja szolgáltatásaival a hallgatókat. Továbbra is lehet fénymásolni, nyomtatni, iratot fűzni, laminálni. Kapható még **HaBár póló**, **Daloskönyv**, **szakestélyes korsó**. Nyitva tartás a megszokott időben: **hétfőtől csütörtökig 15⁰⁰-20⁰⁰-ig.** (Baross fsz. 8-9.)

Eddy

Sport hírek (röviden)

Bár szerencsére mostanában havat csak képen láthatunk, nem lehet elég korán elkezdni szervezni a téli síutakat - mint a gépelemek rajzolást. Ehhez szeretnék némi segítséget nyújtani. Aki kevésbé szereti a téli sportokat, az is találhat kedvére való rendezvényt az uszodák körül.

Házi úszóbajnokság

2005 nov.10-én csütörtökön **18³⁰-kor** a BME uszodában

Versenyszámok:

50m	gyors	ffi, női
50m	mell	ffi, női
50m	hát	ffi, női
50m	pillangó	ffi, női
200m	vegyes	ffi, női
4x50m	vegyes váltó	ffi, női
10x50m	kari váltó vegyes csapattal	

Nevezés: 17³⁰-18³⁰-ig az uszoda előcsarnokában.

Magyar Egyetemi és Főiskolai Országos Úszó Bajnokság

2005 nov. 20. vasárnap 10-13 óráig a **Komjádi Béla uszodában.**

Nevezés: 2005 nov. 15-ig írásban, faxon vagy e-mailben a BME Tesi Tanszékén. A verseny résztvevői: a MEFS versenykiírása szerint. További információk:

www.tnt.bme.hu. A szervezők szurkolókat is szeretettel várnak! A november 20-i versenyen **Cseh Laciért** is szo-ríthatunk!

Sítanfolyamok, sítáborok

A BME az ausztriai **Hollensteinben** (Hochkar régió) és **Hirscheggben** (Salzstiegl régió) alakította ki sítantrumait, ahová sok szeretettel várja a síelni vágyó hallgatókat. Mindkét sítarepet Budapesttől kb. 5 óra autózással érhetjük el. Kifejezetten hallgatóknak szervezett utak:

Hirschegg: 2006. febr. 2 - 7.

2006. febr. 7 - 12.

Hochkar: 2006. febr. 6 - 11.

Bővebb infó: www.tnt.bme.hu illetve Dr. Vincze Pál (telefon: 463-1778)

Jelentkezés, befizetés: 2005. október 18-tól kezdődően kedd 15-17 óráig és csütörtök 14-17 óráig.

BME Testnevelési Tanszék, XI.ker. Bp. Stoczek u. 2. III.em. 323.

Jani

A tanár is volt ember

Ezúttal **Dr. Stukovszky Zsolt** tanárukat, a Gépjárművek Tanszék oktatóját mutatjuk be egy kicsit közelebbről. Kiderül, hogy milyen sokrétű tevékenységet végzett „annak idején” és végez most is.

Először is azt szeretném megkérdezni, hol végezte az egyetemet, milyen iskolákban tanult?

A Vörösmarty Gimnáziumban érettségiztem, majd tanulmányaimat a Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Karán folytattam autógépészként. Ebben az időben még nem szakra, hanem ágazatra vették fel az embereket. Tíz jelentkezőből kilenc autógépész szeretett volna lenni, így sokaknak módosítani kellett elképzelésüket más ágazatra. Nekem szerencsém volt.

Az egyetemi évek alatt mennyire folyt bele az úgynevezett hallgatói közéletbe?

Első éves koromtól aktív résztvevője voltam a közéletnek. Ekkor még javában működtek egyetemi klubok, például az E-klub, ahol én is tevékenykedtem. Ezen kívül az érdekképviseleti teendők foglalkoztattak, majd később az újságírás. Több éven keresztül írtam a Közérő akkori számaiba. Egyetemi éveim alatt a közéletben való részvételem annyira meghatározó volt, hogy miután bekerültem a Gépjárművek Tanszékre, ezzel párhuzamosan az Oktatási osztályon az oktatási rektor helyettes mellett dolgoztam, előbb tanácsadóként, majd osztályvezetőként. A hallgatói ügyek tartoztak hozzám, kezdve az állami támogatásoktól a Diákközpont fenntartásán át a nyári táborozásokig. Elmondhatom, hogy a hallgatói közélettel mintegy 20 éven keresztül voltam szoros kapcsolatban.

Ha jól tudom, komoly szerepe volt a Kari Napok hagyományának kialakulásában.

Hallgató voltam, amikor átköltözött a kari kollégium a Mária utcából a Bartók Béla útra. Ebben az időben alakítottuk ki azt a közösségi célú helyiséget, mely már akkor is – többek között – hallgatói irodaként is funkcionált. Az új és jobb feltételek között kezdtük el megszervezni az első Kari Napokat. Én magam is tagja voltam az ötletadó és kezdetben a szervezést lebonyolító társaságnak. De más maradandó alkotás is fűződik a nevemhez, nevezetesen a gerincnövelő, újkori Kipufogó magazin első hat számát az én menedzseléssel

készítette el a mindenkorai hallgatói közösség. Az első az én ballagó évfolyamomé volt, majd később már oktatóként segítettam a kiadvány megjelenését.

Említette, hogy az egyetem után a Gépjárművek Tanszékre került. Milyen lépések vezettek el odáig, hogy mára már ilyen jelentős szerepet tölt be a tanszék életében?

Viszonylag jó tanuló voltam, jelesre diplomáztam. Az akkori tanszékvezető, Lévai professzor úr ajánlott nekem egy tudományos segédmunkatársi állást. Mérlegeltem és éltem ezzel a lehetőséggel, mert nagyon vonzott az egyetemi oktatás. Ekkor kezdtem el a doktorihoz szükséges kutatást és tanulmányokat. Három évvel később sikerült megvédenem „Kis teljesítményű benzinmotorok mechanikus feltöltése” című disszertációm. Ebből is látszik, hogy elsőként a motorokhoz, különösen azok feltöltéséhez alakult ki bennem kötődés. A témában több éven keresztül végeztem kutatásokat, melynek eredményeit egy szakkönyvben és egy tankönyvben társszerzőként publikáltam. Majd később kiegészítettem ismereteimet a minőségügy területéről is, melynek eredményeképpen jelenleg öt minőségbiztosítási tárgyat oktatok, egy kötelező és egy választható motoros tárgy mellett. A doktori cím megszerzése után beiratkoztam az Igazságügyi műszaki szakértői szakra. A kitüntetéssel megszerzett másoddiploma révén – a gépészmérnöki szakmám mellett – „felkent” igazságügyi műszaki szakértő is vagyok. Ezen a területen is jelentős tevékenységet végeztem, tagja vagyok az Igazságügy Műszaki Szakértői Bizottság Közlekedési Albizottságának, de ma már – egyéb elfoglaltságaim miatt – a napi szakértői tevékenységem háttérbe szorult.

A legtöbb hallgató a Minőségügy c. tárgyon keresztül kerül Önnel kapcsolatba. Milyen oktatással kapcsolatos tapasztalatokra tett szert ilyen nagy létszámú tárgy esetében?

A Gépjárművek Tanszéken, mint szaktanszéken, abban a különleges hely-

zetben vagyok, hogy én tartok egyedül évfolyam-előadásokat. Ilyen értelemben csak nekem van rálátásom a kari hallgatók összességére, így arra is, milyen gárda fog felkerülni harmad, negyed, vagy már nem is tudom hányadévre, amikor már szak tárgyakkal is találkozunk. Az a véleményem, hogy a mai hallgatók semmivel sem rosszabbak, mint a régiek. De a rendszer, az nem jó, több szempontból is. Egyrészt, mert felvételi nélkül kerülnek az egyetemre, így elmarad egy olyan rendszerező év, amikor a szükséges ismeretekből még egyszer helyrerázódnak. Ez az egyetemen nagyon hiányzik. Másrészt a kreditrendszerrel szükségszerűen megszűnt az osztályfőnöki rendszer. A hallgató az egyetemen túlzott szabadsággal választ tárgyakat anélkül a tudás és tapasztalat nélkül, ami a jó döntéshez szükséges. Az osztályfőnöki rendszer e tudás átadásával nyújtott segítséget. Jelenleg nincs különösebb következménye a nem teljesítésnek, a hallgatók szabadon elhúzzhatják tanulmányaikat. Ezt nem azért tartom rossznak, mert zavar a hallgatói szabadság, hanem mert a hallgatók napi szinten súlyos döntéseket hoznak. Ezek a döntések gyakran nem jók, a tanulmányok elhúzódnak, és ugyanakkora erőfeszítéssel alacsonyabb teljesítményt nyújtanak, mint egy jobb rendszerben tudnának.

Én azt látom, hogy amikor a hallgatók velem találkoznak, „elűsznek”. Nem tanulnak folyamatosan, fél évekre, évekre elhúzzák a tárgyat, ami az összteljesítményük és a

majdani tudásuk tekintetében nem igazán szerencsés. De még egyszer mondanám, ezért nem ők a hibásak, a rendszer rossz. Meg kellene találni a tömegoktatásban is azt, ami segíti a hallgatót.

Az egyetem kutató tevékenységében is új szerepkörbe került, mint a Tudásközpont igazgatója. Melyek az elmúlt majd egy év tapasztalatai?

Jelenleg az oktatói korösszetétel idősnek számít, a végzett doktoranduszok rendszerint multinacionális vállalatok magyarországi fejlesztő intézeteiben kezdenek el dolgozni. Ennek oka, hogy itt ötöd annyi fizetést kap, ami pályakezdésnél senkinek sem mindegy, és ezt nem váltják ki az egyetemi kedvezmények (oktatási szünet, kedvezőbb munkabeosztás, stb.). Ezt az előregedési folyamatot úgy tűnik, nem kívánják állami eszközökkel megállítani. Így a Műszaki Egyetemnek, mint minden egyetemnek elsőszámú kötelessége, hogy teremtsen olyan lehetőségeket, amely értelmes munkát és hozzá megfelelő, fix jövedelmet biztosít a fiatalok számára. Ez a mostani generáció felelőssége.

Ezt mi úgy próbáltuk megoldani – más egyéb szempontokat is figyelembe véve –, hogy indultunk az NKTH tudásközpont pályázatán. Erre olyan témában és olyan résztvevőkkel alakítottunk ki egy konzorciumot, mely esélyes volt a nyeresre. A téma nyomán lett a név a sikeres pályázat eredményeképpen Elektronikus Jármű és Járműirányítási Tudásközpont. A Gép-

járművek Tanszéknek a témában több évtizedes tapasztalata van, és ezzel együtt a konzorcium lefedi a tudományterület mintegy 90 %-át. A pályázat négy évre szól, ez alatt kell a Tudásközpontnak olyan önálló szervezeti egységgé kinőnie magát, mely további külső finanszírozás nélkül, önmagából képes elérni azokat a célkitűzéseket, melyeket az NKTH, ill. ezen túl mi magunk is meghatároztunk. Jelenleg az országban tartósan tűnő forrás és fejlesztési igény figyelhető meg a területen. Mi ezt az igényt kívánjuk úgy kiszolgálni mint tudásközpont, hogy közben a fiatal kollégáknak értelmes szakmai feladatokon keresztül tisztességes megélhetési lehetőséget biztosítsunk.

Ugyanúgy a hallgatók és a doktoranduszok is részesek lehetnek a munkának, hisz teendő van bőven. Így – az év vége felé számot vetve – több tíz hallgatói és több tíz doktoranduszi szerződést volt módunk aláírni.

Mindez bizonyára rengeteg teendővel jár. De vajon jut-e ideje kikapcsolódni, van-e valamilyen hobbija?

Majdnem hobbimentes vagyok, mert amit a hobbimnak mondanék, egyébként is a mindennapi életem része. Az egyik a kert és a kertművelés, de ezt úgyis csinálni kell, tehát akár kötelességnek is tekinthetem. Azt hiszem, a másik hobbim a gyermeknevelés, de hát ez is kötelesség. Mondhatnám azt is, hogy a kötelességem a hobbim. Bár mindkét esetben jelentős eredményeket

értem el, mindkettő harcok terület. A gyermeknek is van saját szándéka, a kert is hoz a termés mellé gyomot; de ez ki is tölti azt a kevés szabadidőt, ami az előbb felsorolt tevékenységek még hagynak számomra.

Elmulasztottam-e rákérdezni valamire, amit még szeretett volna megosztani az olvasókkal?

Talán megosztanám még egy tapasztalatomat. Nagyon fontosnak tartom azt elmondani, hogy sok szorgalommal és kitartó munkával sokra lehet vinni. Ez nem mindenhol jön át. Nem állítom, hogy az élethez nem kell szerencse. Kell. És nem állítom, hogy az iskolarendszerünk is az előbb elmondott gondolatot üzeni minden esetben. De én azt üzenem a hallgatóknak, hogy aki az életben sokra akarja vinni, annak az egyetemen sokat kell dolgozni. Ez azt jelenti, hogy nagyon sokat kell tanulni, de a „csak tanulás” nem elég. Pont az ilyen tudásközpontok munkájába, vagy bármilyen más szakmai tevékenységbe célszerű minél korábban bekapcsolódni. Nem csak azért, mert ezzel pénzt lehet keresni, hanem mert így lehet igazán megismerni a szakmát. És az így megszerzett tudás biztosít lehetőséget arra, hogy jobban fizető, innovatív vállalatoknál helyezkedjenek el. Emellett fontos a nyelvtudás, érdemes elkezdni vele foglalkozni, miután túl van az ember az első félévek stresszén és igazodásán.

Köszönöm az interjút.

Levi

Borsodi gyors

HaBár

Szórakoztató és Élmenycentrum
www.habar.hu
Baross Gábor Kollégium XI., Bartók Béla út 17.
(06/1) 463-29-03
(06/70) 290-69-58

Szolid árakkal
Háromféle csapolt sör
Folyamatos akciókkal
Italkülönlegességekkel
Sör Ropogtatnivalókkal
Csocsóval, Dart's-szal

Várunk benneteket szeretettel
Hétfőtől - Csütörtökig 19:00 - 2:00 -ig
(Hétvégenként rendezvényszervezésével)

A Közlekkék hivatalos klubja...

Ezek is mi vagyunk

- A tanulmányi eredmények és előrehaladások a statisztikák tükrében -

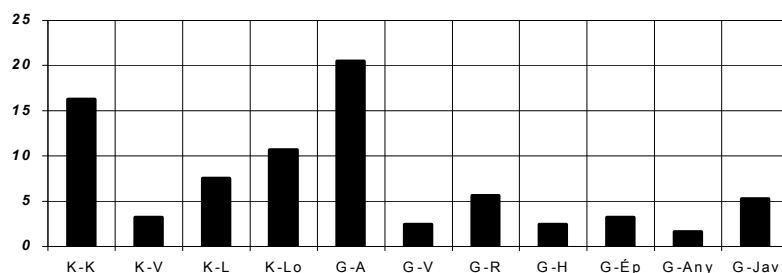
Jelen cikkben felhasznált adatokat a Kari Tanács 2005. júniusi ülésére készített felmérésből merítettük. Nem törekedtünk a hivatalos beszámoló igényességi és részletességi színvonalát megütni, ezért néhány adatot kihagytunk, a hangsúlyt ezzel a hallgatók többségét érintő számadatokra helyezve. A szöveg nyelvezete helyenként nyersnek hathat, viszont a statisztikákból levonható következtetések egyikünk számára sem érdektelenek.

A szak- illetve szakirányválasztásról

Az egyes szakokon, illetve szakirányokon tanuló hallgatók számának összehasonlításához egy-egy szaktárgyat, illetve szakirány tárgyat felvett, vagy teljesített hallgatók számát gyűjtötték ki a Neptun rendszeréből. Mivel a kiválasztott tárgyakat nem feltétlenül vette fel minden, adott csoportba tartozó diák, ezért a számértékek tartalmaznak némi pontatlanságot, de a tendenciákat és az arányokat így is hűen tükrözik. Ezek alapján az egyes szakokon, illetve szakirányokon tanuló hallgatók számát, és százalékos arányait (176+199=375 hallgatóra vonatkoztatva) a következő táblázat és diagram mutatja.

(Az „Össz.” Oszlopban levő szám az egy szigorlattal szakosodók miatt nagyobb az egyes szakirány oszlopok összegénél)

Szakir.	Közlekedésmérnöki szak					Gépészmérnöki szak							
	Össz.	Közüti	Vasúti	Légi	Log.	Össz.	Autó	Vasút	Rep.	Hajó	Építő	Any.m.	Jav.
fő	176	60	12	28	42	199	77	9	21	9	12	6	20
%	46,9	16,3	3,2	7,5	10,7	53,1	20,5	2,4	5,6	2,4	3,2	1,6	5,3

A szakirányok létszámaiban továbbra is nagyok az eltérések. *Kiemelkedően magas a közlekedésmérnöki szak közúti közlekedés és az ipari- és szállítási logisztika szakirányát, valamint a gépészmérnöki szak autógépész szakirányát választók száma.* A korábbi évekhez hasonlóan továbbra is érvényes, hogy a szakirányok létszámaiban jelentkező egyenlőtlenség további növekedése egyes szakirányokon a képzés megszűnését, és ezzel a kar képzési sokszínűségének jelentős csökkenését eredményezheti.

A mellékszakirány választásról

A mellékszakirányok tekintetében a korábbi évek gyakorlatának megfelelően a kari tanszékek 22 különböző szakirányt kínáltak fel választásra, melyek közül 6 kimondottan a közlekedésmérnöki szak hallgatói számára, 8 hasonlóképpen a gépészmérnöki szak hallgatói számára, 8 mellékszakirány pedig mindkét szak hallgatói számára került meghirdetésre. Ezek közül 16 mellékszakirány került végül indításra, melyeken a hallgatói létszám 3 és 30 fő között változik.

Az 1. táblázat vastagon szedett rubrikái jelentik a tantervminta szerinti előrehaladást. *A tervezett ütem szerint előrehaladó hallgatók aránya az 5. éve beiratkozottaknál 8,5%, a 4. éve beiratkozottaknál 3,9%, a 3. éve beiratkozottaknál 3,7%, a 2. éve beiratkozottaknál 7,1%, az egy éve beiratkozottaknál pedig 4,9%.*

A tavalyi értékelésben jól szereplő tavalyi második évfolyamosok most a harmadik évfolyamként szintén kiemelkedő teljesítményt mutatnak, ugyanakkor szembeűnő, hogy a második évfolyamosok (2004-ben beiratkozók) 83,4%-a nem teljesítette a megkívánt 30 kreditpontot az őszi félév során. Összefoglalva megállapítható, hogy évente kismértékben ingadozó, de nagyon kicsi a terv szerint előrehaladók aránya.

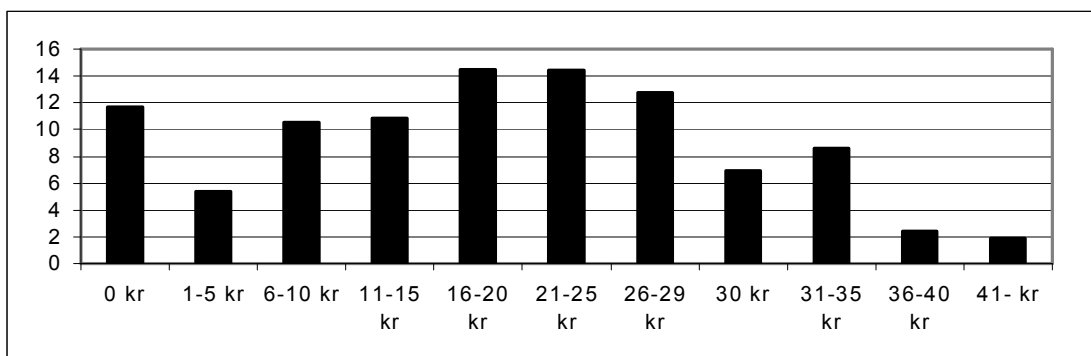
Fontos megjegyezni, hogy a táblázatban a tantervminta szerinti előrehaladást lényegesen meghaladó értékek nagy része az egy-két éve beiratkozottaknál a kiegészítő képzés hallgatóinak tulajdonítható, akik a beiratkozáskor eleve 120 kreditpontról indulnak, a főiskolai tanulmányok beszámítása következtében. Ugyanakkor a táblázat szerint a kiegészítő képzésben részt vevők közül egy hallgató sem fejezi be tanulmányait a névleges három éven belül, és csupán egy hallgató jut el eggyel több, azaz négy éven belül tanulmányai befejezéséhez. A 270 vagy annál több kreditpontot elérők száma a 6. éve beiratkozottaknál a legmagasabb. Ez azt jelenti, hogy az átlagos tanulmányi idő 6-6,5 évre nyúlik ki.

- Az előrehaladásról

<i>Iratk. Éve/teljes kr. pont</i>	1999		2000		2001		2002		2003		2004	
	<i>fő</i>	<i>%</i>	<i>fő</i>	<i>%</i>	<i>fő</i>	<i>%</i>	<i>fő</i>	<i>%</i>	<i>fő</i>	<i>%</i>	<i>fő</i>	<i>%</i>
271-299	23	18,85	12	7,27								
270	18	14,75	14	8,48	1	0,55						
241-269	12	9,84	9	5,45			4	2,45				
240												
211-239	10	8,2	30	18,18	17	9,34						
210			2	1,21	7	3,85						
181-209	18	14,75	31	18,79	25	13,74			2	0,95		
180			3	1,82					1	0,48		
151-179	20	16,39	28	16,97	35	19,23	21	12,88	2	0,95	2	0,65
150	2	1,64	4	2,42	3	1,65	6	3,68			1	0,32
121-149	8	6,56	22	13,3	47	25,82	55	33,74			10	3,25
120					3	1,65			4	1,9	1	0,32
91-119	5	4,1	8	4,85	22	12,09	54	33,13	19	9,05	1	0,32
90							1	0,61	15	7,14		
61-89	5	4,1	2	1,21	17	9,34	21	12,88	108	51,43	1	0,32
60					1	0,55			2	0,95		
31-59					3	1,65			44	20,95	20	6,49
30							1	0,61			15	4,87
0-30	1	0,82			1	0,55			13	6,19	257	83,44
Σ	122		165		182		163		210		308	

1. táblázat: Teljesített kreditpontok a 2003/04. tanév őszi féléve végén

Kr./félév	0	1-5	6-10	11-15	16-20	21-25	26-29	30	31-35	36-40	41-
Fő	154	71	139	143	191	190	168	91	113	32	25
%	11,69	5,39	10,55	10,86	14,5	14,43	12,76	6,91	8,58	2,43	1,9

A felvettekről

A karunkra jelentkezést benyújtó felvételizők számának utóbbi években való alakulása a következő táblázat adatai alapján követhető nyomon.

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Felvételre jelentkezők	720	912	711	742	736	831	936	1037	1114
Első helyen	382	503	404	448	438	484	490	512	549
Felvettek száma	300	354	308	354	304	360	388	359	?

Gripen

Előreláthatólag 2006. év tavaszától a Magyar Honvédség hadrendünkbe állítja a korszerű harcászati vadászpilóta repülőgépet, a Gripen-t. E repülőgép megjelenése a magyar légierőben jelentős előrelépést jelent.

A Svéd Védelmi Beszerzések Hivatala és a Magyar Védelmi Minisztérium 2001 decemberében hivatalosan is aláírta Budapesten a 14 (12 együléses és 2 kétüléses) Gripen vadászpilóta repülőre vonatkozó bérleti megállapodást.

A SAAB JAS 39 Gripen az első olyan többcélú, negyedik generációs harci gép, amelyik már hadrendben van. A „JAS” – az elfogó vadász (Jakt), a csapásmérő (Attak), a felderítő (Spaning) képességek svéd megfelelőjének kezdőbetűiből – a repülőgép tervezői által képzett betűszó.

A létező legmodernebb technológiák és fegyverrendszerek alkalmazásának köszönhetően a típus széleskörűen alkalmazható légi harcra, valamint földi célok felderítésére és megsemmisítésére is.

A Gripen harci gépek szolgálatban állnak a svéd és a cseh légierőnél, és azt a típust választotta a Magyar Honvédség és a dél-afrikai légierő is.

A levegőben a repülőgép kiváló repülési és repülőgép-vezetési jellemzőkkel rendelkezik. A Gripen telemetrikus adatvonal lehetővé teszi valós időbeni információk áramoltatását egyedi repülőgépek, repülőgépcsoportok,

üzemmód-kiválasztó kapcsolótáblán gyorsan kiválasztható, hogy milyen feladatra indul a pilóta. A szolgálatban álló repülőgépek közül a Gripen rendelkezik a legnagyobb, 22,5x28 fokos látószögű homloküveg-kijelzővel, amelyet az amerikai Kaiser vállalat fejlesztett ki. A magyar légierőnek szállítandó „C” szériájú repülőgép már nagyméretű, 152x203 mm-es folyadékkristályos, színes kijelzőkkel fog rendelkezni. Az új képernyők a korábbi 525 sor helyett 825 sorból fogják alkotni a képet, másodpercenkénti 30 képvaltóval.

A vadászgép alapvető rendeltetése a légi harc megvívása, az ellenséges repülőgépek megsemmisítése. Harcászati követelmények kielégítésére minden időjárási körülmény között alkalmazható, többcélú elfogó vadászpilóta repülőgép. Fedélzeti lokátora segítségével képes nagy felbontású térképezésre, álló és mozgó célok pontos követésére, felderítésére a harctevékenység során. Ezen képességekhez napjaink egyik legkorszerűbb, impulzusdoppler elven működő, kiterjedt zavarvédelemmel ellátott fedélzeti lokátorával rendelkezik. A Gripen fedélzeti lokátora kb. 3x nagyobb területet lát, mint egy F-16-os és 2x akkora, mint a MiG 29.

A delta formájú mellső vezérsíks és szárnyelrendezés lehetővé teszi nagy külső terhek szállítását a repülőgép viszonylag kis méretei mellett. A beépített számítógép teljesítménye és az adatbuszrendszer együttesen garantálják a legnagyobb pontosságot a korszerű levegő-levegő és levegő-föld fegyverek alkalmazásánál. A célzást, a rakétaindítást és a fedélzeti gépágyú működtetését számítógép segíti. A repülőgép túlélő képessége elsődlegesen a radarjelek visszaverésének csökkentését és egy kifinomult elektronikai hadviselési rendszer meglétét jelenti.

A Gripenre felfüggeszthető egy infravörös felderítő-berendezés, amelyik kis magasságon, éjjel és rossz látási viszonyok között is biztosítja a megfelelő navigációs- és támadóképeséget, növelve a feladatvégrehajtás hatékonyságát.

Olyan integrált fegyverek kerülnek majd alkalmazásra, mint: kazettás bombarendszer,

Mausers BK27 gépágyú, irányított bomba-fegyverzet, lokátor-vezérlésű rakéta és AGM-65 Maverick.

A repülőgépnek kiváló teljesítményű 0/0-ás katapultülése van, ami azt jelenti, hogy „0” sebességtől és „0” magasságtól vehető igénybe.

A Gripen futómű-rendszere elektrohidraulikus vezérlésű. Két fő üzemmódja van, elektromos és hidraulikus, amelyek – a biztonság fokozása érdekében – egymástól függetlenek.

A Gripen +9 és -3 g értékű túlterhelésre képes, ami lehetővé teszi nagy szögsebességű és kis fordulósugarú harci manőverek alkalmazását. Az aerodinamikai rezgési szint alacsonyan tartása a szárny és az aerodinamikai vezérlőeszközök gondos kiválasztásával történt. A beépített határolók megakadályozzák, hogy a gép túllépje a maximális állásszöget és a g-terhelést.

A General Electric F404-400 hajtóműnek a tolóerejét megnövelték, javították a madár-elnyelő képességét, valamint működési megbízhatóságát. Tolóerő/súly viszonyyszáma magas, alacsony tüzelőanyag-fogyasztás mellett.

A repülőgép képes működni széttelepített körülmények között, országúti rövid és keskeny fel- és leszállópályáról. Ennek érdekében viszonylag kis fel- és leszállósebességgel rendelkezik, a kilebegtetés nélküli leszállási módot alkalmazza, mivel csökkenti a kifutás távolságát.

A Fly-by-wire rendszer, a repülőgép kialakítása és a mellső vezérsíkok használata keresztirányú szél esetén is stabilabbá teszik a fékezést, mint a fékernyő vagy az elfogó horog. Ez képessé teszi a Gripen-t arra, hogy keskeny

illetve a földi irányítópont között. Ebből kifolyólag javul a légihelyzet-ismeret és a harci együttműködés feltétele. A hatalmas mennyiségű harcászati információt a repülőgép megfelelő eszközeivel összegyűjti, feldolgozza és integrált formában megjeleníti, hogy a pilóta megismerhesse azokat. Ezáltal csökkent a repülőgép vezető munkaterhelése. A kijelzőrendszer egy felső homlok- és három alsó elhelyezésű kijelzőből áll. A szemben lévő

és rövid pályára leszálljon. Alkalmazható autótutakról, ahol csupán 9 méter szélesség és megfelelően megerősített felület szükséges.

A Gripen kétüléses változatát elsődlegesen harci-kiképzési célokra tervezték, de teljesen alkalmas harci feladatok végrehajtására is.

A svéd légierőnél kevesebb, mint 10 perc alatt képesek elvégezni egy teljes ismételt repülési feladatra való előkészítést, beleértve a tüzelőanyag-feltöltést, a repülés utáni és előtti ellenőrzést, a gépágyú behevederezését, hat darab levegő-levegő osztályú rakéta fel függesztését minimális földi kiszolgálóeszközzel. Mindehhez 5, közepesen kiképzett sorkatona és egy tiszt szükséges, az utóbbi irányít.

Minden C/D változatú Gripen repülőgép – beleértve a Magyar Légierőnek szállítandó vadászipülőgépeket – rendelkezik légi utántöltő rendszerrel (AAR). Ez a korábbinál nagyobb hatótávolságot, illetve levegőben tartózkodási időt biztosít a magyar vadász-

repülőgépeknek légi őrzőrátozáskor. Rendszerének előnye, hogy a légiutántöltő-csonk behúzóható, nem úgy mint a Mirage 2000-nél és a Rafale-nál.

A beépített állapotfigyelő rendszer biztosítja az állapot szerinti üzemből tartást, és ez lényegesen kisebb költségű, mint a naptári vagy működtetési időszakonkénti ellenőrzés, illetve nagyjavítás. Mindez hozzájárul az alacsony beszerzési és infrastruktúra-költségekhez, amelyek létrehozzák a versenyképes élettartamköltségeket és a teljes rendszer magas költséghatékonyságát.

Friss hír, hogy új nemzeti felségjelzést festettek a magyar Gripen vadászipülőgépekre. A korábbi jelben a három nemzeti szín a piros, fehér és a zöld volt felfestve, amit most szürkés árnyalatú színekre cseréltek. A Gripen International magyarországi programjának kommunikációs menedzsere szerint a gépek így jobban megfelelnek a NATO követelményeinek: a szürkés repülőek kevésbé feltűnőek.

A magyar Gripen repülőgépek sárkányszerkezete 30 év szolgálati élettartamot fog biztosítani.

A Gripen – amint a fentiekből érzékelhető – számos olyan előnnyel rendelkezik más típusokhoz képest, amelyek jelentősen megkönnyítik mind a repülőgép-vezetők, mind a földi kiszolgáló személyzet tevékenységét.

E. Éva

Méretadatok:

Szárnyfesztáv :	8,4m
Törzshossz :	14,1m
Magasság :	4,5m
Futónyomtáv :	2,4m
Bázistáv :	5,2m
Üres súly :	7,0 t
Max. fesz. súly :	14,0 t
Max. sebesség :	>1,8 Mach

Szegény szárnyasok?

A madárinfluenza-pánik legnagyobb vesztesei:

Öntsünk tiszta vizet a pohárba:

- az állatok influenzavírusai közvetlenül nem ragadnak át az emberre
- hazánkban általában alkalmazott konyhatechnológiai műveletek (pl. főzés, párolás, sütés) az influenzavírusok (, mint a madárinfluenza is) elpusztításához biztosan elegendőek
- hazánkban közfogyasztásra forgalomba kerülő élelmiszerek, baromfi-hús madárinfluenza vírussal való fertőzöttsége és főleg azok fertőzést terjesztő szerepe kizártnak tekinthető

De hol...?!

„- Kajáljunk valamit!
- Jó, de hol..., és mit...?!
- Menza?
- Valami ehető kaja jobb lenne.
- Kínai?
- Szecuanai cikke? Már sárga vagyok, de nem az irigységtől, hanem a sok rizstől!
- Meki vagy buki?
- SuperSizeMe!
- Török kajálda?
- Azt a 150 év vendégeskedést nem ennyiért kellene viszonzni.
- Pizza?
- <no comment>
- Akkor marad a ...”

Felhívás mindazoknak, akiknek ismerős ez a párbeszéd, és mindazoknak, akiknek nem: Kedves jóllakottak, és kedves korgó gyomrúak! Keressük a legjobb kajáldát ár, mennyiség és minőség tekintetében! Keressük továbbá a legexkluzívabb, legextrémabb, legalternatívabb, legváltozatosabb, legotthonosabb, legizletesebb ... étkezőhelyet. Egy a kitétel: nem lehet se kínai, se török, se meki, se buki, se gyrosos, se...

Megfejtések: kozlek@kozlekkar.hu

HK

Bebesi Balázs – Gazdasági felelős

Hogyan indult pályafutásod a Hallgatói Képviseletben?

2000 májusában kerültem a kultúrfelelősi posztra, majd innen egyes út vezetett a Mentorgárdába, amit részvételemmel sikerült tulajdonképpen létrehozni. 2003-ban a gazdasági poszt megüresedett és olyan személy kellett ennek betöltésére, aki a HK működésének megfelelő szintű ismeretével, egyéb háttér információkkal rendelkezett.

Milyen feladataid vannak mindennel kapcsolatban?

A gazdasági felelősnek igazából kettős feladatköre van. A legközismertebb a hallgatói pénzügyek intézése, azok felügyelete. Ide tartoznak az ösztöndíjak, szociális támogatások, lakhatási támogatások, egyéb egyszeri utalások és egyéb rendkívüli szociális támogatások.

A felosztási elvek kidolgozása a feladatom, melyben különböző szabályzatok kötnek. Ilyenkor 2-3 félé felosztás is létrejön, amelyből a legoptimálisabbat a Hallgatói Képviselet megszavazza. Mindezek után

ennek technikai megvalósítása is ide tartozik, tehát a Neptun információs rendszerbe be kell vinni az adatokat. Itt egy komoly Excel-táblába kerülnek betöltésre az eredmények, melyet kellően hosszú és fárasztó munkával, manuálisan kell végezni. Ezt a KTH-ban ellenőrzik, nyomtatott formában a felelősök aláírják. A banki utalásig bezárólag alakul a tevékenységünk, azt már a Gazdasági Osztály végzi a megfelelő keretektől.

Mi a feladatköröd másik fele?

A Hallgatói Képviselet gazdasági működésének felügyelete, likviditásának kordában tartása. Ide tartozik tulajdonképpen minden, hiszen bármilyen rendezvény van, bármi történik a hallgatókkal, szinte már mindenhez pénzre van szükség - ami nem állami pénzekből van. Itt is van többféle keretünk: a Műisz-be (Műegyetemi Szolgáltató Kht.) kerülnek pénzek a Habárból, szponzori támogatásokból. Létezik még egy működési keret, amelyet az Egyetemi Hallgatói Képviselet juttat el minden Hallgatói Képviseletnek. Innen fedezzük tehát a kiadásainkat. A Dékáni Hivatalban áll rendelkezésre ez az összeg, melyet megfelelő adminisztratív munka után, a szükséges kiadásra fordíthatjuk. 50.000 Ft feletti kifizetéseknél nem elég a számlát vinni, hanem szerződést kell kötni bárkivel, legyen az zenekar, vagy bármilyen bevásárlás.

Igaz, hogy abba szeretnéd hagyni ezt a tevékenységet?

Ez így van. Ez a tevékenység egy teljes embert kíván, én pedig már nem vagyok képes munka mellett nyújtani mindazt, ami ennek betöltéséhez szükséges. Csak úgy lehet csinálni, ha már megvan a rutin, megvannak a segítő emberek. Folyamatos telefonelérhetőségről szól ez az egész, hiszen nem minden esetben én viszem be a számlákat, de mégis tudok róla, hívnak és én telefonálok a Dékáni Hivatalba, hogy várják megérkezését.

Le van beszélve tehát a Műisz-szel és a dékánival, hogy ki, mikor, milyen összegért mehet be, amelyet összekészítenek. Akkor működhet hatékonyan ez a munka, ha tényleg teljes odafigyeléssel, teljes értékű elfoglaltsággal csinálják; aki személyesen tudja mindezeket elvégezni, az a megfelelő jelölt. Ez a poszt nem éppen az, amiből csak úgy kiugorhat az ember. Le kell koordinálni még azokat a megkezdett dolgokat, amelyek még folyamatban vannak; ilyen ugye a támogatások rendezése, illetve a gólyabál.

Sokat tanultál ez idő alatt?

Úgy érzem, nagyon sokat. E munkakör folytatása során olyan helyzetekbe kerültem, amelyek pozitív dolgokra tanítják az embert. Tárgyalni kellett, komolyan és felelősségteljesen tekinteni minden egyes feladatra. Kibővültek az ilyesfajta ismereteim, hogy is kell elfogadtatnom magam hasonló körökben. Gazdaságtani kérdésekben is fejlődtem; megtanultam, hogyan is kell egy komoly költségvetést megcsinálni. Még ha sajnos néha ez sok időt is igényelt.

Ki segített neked ebben a munkában?

Nagy hálával tartozom Gyalogh Jánosnak, aki a mai napig segítségemre volt tevékenységemben. Mivel sokkal szélesebb körű már ez az utalási rendszer, szükség volt a támogatására; a technikai kivitelezéseket ebben a félévben is ő csinálta.

Mit üzennél az olvasóknak?

Szeretném kérni, hogy mindenki előbb ismerje meg a Hallgatói Önkormányzat tagjait, azok tevékenységét és csak azután ítélkezzen fellettük. Sokszor könnyebb előzetes ismeretség nélkül, tájékozatlanul következtetéseket levonni, de tanuljuk meg, hogy ez nem minden esetben működhet így!

Évi

HK

Cseh Gábor - Kollégiumi felelős

Hogyan kerültél be a hallgatói közéletbe?

Érdekes módon kerültem a Hallgatói Képviselettel kapcsolatba. Úgy indult, hogy első évesek voltunk, amikor nagyon benne voltunk a közösségi életben, volt egy nagyon jó, összetartó első évfolyamunk. A Kari Napok alkalmával Bebesi Balázs volt a főkörmányosjelöltünk, és már akkor néhány ember kitűnt a társaságból a közösségért való lelkesedésével. Akkor Balázst és engem keresett meg Ricsi, hogy szeretnénk-e valamilyen közösségi tevékenységben részt vállalni. Mert ugye, aki elindul egy ilyen megmérettetésen, és a közösség arra alkalmasnak tartja, hogy főkörmányosjelölt legyen, akkor már az jelent valamit, hogy esetleg máshol is helyt tudna állni. Ezután a Kollégiumi Bizottságban diákgondnokként elkezdtem „pályafutásomat”. Majd egy nagyon rövid ideig kultúrfelelősként tevékenykedtem. A diákgondnoki múltamból eredt, hogy az érdeklődésem a kollégium felé terelődött, ezért a Hallgatói Képviseletben a kollégiumi felelős posztra pályáztam, amit azóta, öt éve én töltök be.

Honnan tudtad, hogy hogyan tölts be jól ezt a posztot?

Volt egy nagyon jó tanárom, nevezetesen Ricsi. Ő volt az elődöm ezen a poszton, és amiatt, hogy az elején „fogta a kezemet” és az, hogy láttam, ő hogyan csinálja, ezáltal nekem sokkal könnyebb volt elindulni és beletanulni, mintha csak beledobtak volna a mélyvízbe. Ha ez nem történt volna meg, akkor biztosan nem tudtam volna ilyen gyorsan felvenni ezt a ritmust. Úgy érzem, hogy bárki, aki valamilyen szerepet szeretne vállalni a közéletben, annak valamilyen tanulóidőt - ha nem is a saját posztján - el kell töltenie, hogy utána rálásson a feladatára.

Mi tartozik a Te feladataid közé?

A legfőbb feladatomból, amiből talán a hallgató a legkevésbé értékeli, ha minden rendben van, az a kollégiumi felvétel. Én bírálok el, hogy ki kap és ki nem kollégiumi férőhelyet. Ennek van egy leírt formája, ettől eltérni nagyon nem lehet. Ami ehhez szorosan kapcsolódik az az, hogy egyáltalán a Közlekedésmérnöki Kar mennyi férőhelyet és hol kap. Itt a külső férőhelyekre gondolok. A második legfontosabb feladat a kapcsolattartás a kollégium igazgatójával és vezetőségével. Véleményem szerint mind az ügyek folyamának gyorsasága, mind a rugalmasság ebből az intézményből kimaradt. Úgy érzem, ezalatt az öt év alatt olyan szinten sikerült egymást megismerni, kiismerni az igazgatóval, hogy ha tömörítésekben beszélünk, akkor is megértjük egymást. Még feladatként megemlíteném az Egyetemi Hallgatói Képviselő Külső Kollégiumi Bizottságának látogatását, ahol leginkább a férőhelyek és a lakhatási támogatás elosztása a fő téma. Régebben a kollégiumi felújításra szánt összegek feletti döntés is ide tartozott. Ebből az összegből lett kialakítva a HaBár, ebből lett számítógép- és TV hálózat. Reméljük a jövőben is sikerül majd látványos fejlesztéseket végrehajtani. Azok a hallgatók, akik nem látnak bele a képviselők feladataiba, csak azt látják, hogy megérkezik az ösztöndíj, lesz kolijuk vagy megérkezik a laktám, esetleg valami fejlődik a kollégiumban, de azt nem tudják, hogy honnan és miért jön ez. Akkor vennék észre igazán, ha nem lenne, aki ezt megcsinálná.

Milyen a kapcsolatod a hallgatókkal, a kollégistákkal?

Úgy érzem, hogy lassan a 26-ot elérve már kevésbé tudok kapcsolatot tartani és teremteni a hallgatókkal. Régebben sokkal jobban ment ez,

amikor még többször megfordultam a HaBárban. Most már, ilyen idős korában az ember eléri azt, hogy a régi kollégiumi életen kívül a saját életét is szeretné egyengetni. Sajnálom is, hogy részben későn, részben korán „benőtt a fejem lágya”. A tanulás szempontjából későn.

Ezt kifejtened?

Én azt a részét vittem túlzásba az egyetemnek, hogy kapcsolatokat építsek, barátságokat kössek, megbulizzak, és ez a tanulmányaim rovására ment. Ebben nem szabad hibázni, ebben kell eltalálni azt a pontot, azt az egyensúlyt, amely mind a tanulmányait, mind a közösségi életet normál szintre teszi. Egyik felé elszállás sem jó, ha túl sokat tanul az ember és begubózik, akkor nem látja a világot maga körül; ha túl sokat törődik a közösséggel, akkor úgy jár, mint én. Ki lehet használni az egyetem lehetőségeit, ami nem csak a tanórákra korlátozódik. Ezt tanácsolom minden hallgatónak!

Noncsi

Ízirájder, öcsém! – avagy Sumákker, Palik Laci és a többiek

Minden ember életében eljön egyszer a felnőtté válás ideje, aminek legfőbb jele, hogy elveszíti az ártatlanságát. Valami olyat tapasztal, aminek a rabjává válik, és ezután nem válogat az eszközök közül, bármikor, bárkivel és bármilyen állapotban újra csinálná, mert annyira jó.

Velem is megtörtént a csoda, amiről már oly sokat hallottam, ami minden ember életében eljön egyszer, főleg a közlekedésben... Eljutottam a Magyar Nagydíjra. Igen, igen a Hungaroringre! Anyár folyamán élőben nézhettem meg egy Forma-1-es világbajnoki futamot.

Szóval, az előzetes nehézkes szervezés után, egy forró július végi hajnalon felkerekedtünk maréknyi csapattal a Dunántúl különböző vidékeiről érkezve, hogy előbb az ország szívében, Ajkán egyesítsük erőinket, majd belevágjunk abba a hihetetlen kalandba, ami megváltoztatja addigi életünket. A MÁV vendégszeretetét élvezve zötykölődtünk a nagy Pest felé, ahol természetesen a festőien szép Déli pályaudvaron érinthettük először fővárosunk tiszta kövezetét. Majd a második legmagasabb sorsszámú (gyengébbek kedvéért a 2-es) metró segítségével jutottunk el a Deák térre, hogy minden emberi kaják legjobbjával kezdjük a napot (gyorséttermi sajtburger). Azután pedig a kék metró hasított a hipertérben utazva tettük meg az utat a Nyugatiig, hogy megcsókoljuk a kiállított gyönyörű Renault R25-öt, ami vitathatatlanul a legszebb autó az idén a Formula-1-ben. Vagy csak én vagyok túlzottan fanatikus? Először azért megállt az ereinkben a vér, mert kicsit furcsa volt az autó, vörös színe és Marlboro felirata nem éppen a francia márkát szimbolizálta, de a hostess csaj kissé tudálékos hangnemben megnyugtató: ez egy Ferrari. Aztán jobbnak látta, ha nem köt bele egy közlekedésbe, akit az élet edzett, aki túlélte a Mérnöki fizika vizsgák minden bor-

zalmát... szóval aki tud valamit a királykategóriáról. Végül rátaláltunk a Renault standra is, ami sokkal jobban izgatta meg idegvégződéseimet, a kék-sárga dekoráció, a gyönyörű autó és a még gyönyörűbb lányok azonnal a hatalmukba kerítettek. Némi pózolgató-fotózós-émlékcsinálós időtöltés után beszédbe elegyedtem az egyikükkel, aki rövidesen hihetetlenül megnyerő külsőm okán egy Renault nyakpánttal és versenyzőik fényképével lepett meg.

Gyorsan telt az idő, így hétvégi lakhelyünk felé indultunk. Abban a tejjel-mézzel folyó Kánaánban foglaltunk szobát, ami minden kartársam életében fontos szerepet játszott-játszik... és itt vágja rá mindenki kórusban, hogy Hotel Terminus! Nem volt időnk kipakolni sem, mert fél 4-től boxutca látogatás volt már a Ringen. Rohantunk az Örsre, ahonnan kezdődött meglepetésekkel teli délutánunk. Először örömmel konstátálhattuk, hogy vagy kétezer emberrel együtt elfelejtettük, hogy Mogyoród már kívül esik Pesttől és kiegészítő jegy nélkül nem érvényes a bérlet. És nem is lehet venni HÉV-bérletet, hanem minden reggel küzdeni kell a jegyért. Hát majdnem BKV változtam, mikor megtudtam! Aztán meg nincs különjárat, hanem százötven ember bezsúfolódik a max. 80 fős léghajó nélküli marhavagonba, ami félóránként menetrendszerűen indul és nem IC, mindenhol megáll. Persze még nincs vége! Kiderül, hogy a megállótól fél óra gyaloglásra van a pálya, ott meg hozzáteszik, csak a 8-as kapun lehet bemenni, ami a túloldalon van. Nem baj, csak haladunk tovább szép sorokban, beleolvadva a sokezeres tömegbe próbálunk utat törni befelé. Látva szenvedésünket, a Red Bull srácok pénteki belépőket kezdenek osztogatni, enyhítendő a népharagot. Hamarosan feltárlt előttünk, amiről eddig csak álmodtunk! Olyan tükörsima aszfalt, amiről otthon csak álmodhatok, amíg a 8-as főút nem lesz autópálya – Magyar Pista bá' megígérte, hogy 2009-re meglesz másik 8000 km-rel együtt! –, nem is olyan távol a csapatok kamionjai, ahonnan Sato integet egy kis-

buszból a látogatóknak, majd a boxutca, ami már tényleg a mennyország. Vezetőszámok, gumibroncsok és persze betontorpedók mindenhol. Rövidesen jön a meglepetés: a Minardi szerelői engedve a kívánságnak beindítják a V10-es Cosworth-öt... azt az érzést mikor a muzsikája szétfeszíti az ember dobhártyáját! Pedig meg sem közelítik az álmom 20000 rpm-et, amit egyes H-val kezdődő japán motorgyártók már állítólag át is léptek! Tanácsolták, hogy használjunk fül dugót a hétvégén, de hát nooormális az ilyen??? Hát csak nem kasztrálom saját magam? És hamarosan jön a második meglepetés: jó kommunikációs készségemnek és különleges sármomnak hála, összebarátkozom a Sauber sajtófelelőssel és sikertül a lehetetlen. Rövid időre betekintést nyerhetünk a boxuk belső részébe, ami egy fél perces nézelődésből és közös képek készítéséből, majd pedig egy őszinte köszönőmből áll. További képek és élmények gyűjtése után veszem csak észre, hogy a boxutca végén nagyon tülekednek az emberek kétfelé: egyrészt három csapat (Minardi, Sauber és Red Bull) autója vár mérlegelésre és leereszkedett hozzánk mindenki Palik Lacija is, aki rövid mobilozás után bájosan autogramokat osztogat a rajongóinak. Ennek aztán gyorsan vége szakad, mert futótűzként terjed a hír, hogy Klien pózol a néppel a Red Bullnál, majd el kell hagyni a pályát, záróra. Másnap próbálom elcserélni a Laci szignót egy Nissanra, de a lány meggondolja magát és röhögve adja értésemre, hogy nincsenek

egy súlycsoportban!

A hazafelé út kissé macerásra sikeredik, mert a rend felkészült őrői sem tudják, merre van a Hungaroring megálló (mert ugye idefelé Szilasligetnél szálltunk le). De legalább sétálhatunk egy jót a környéken egészen Gödöllőig, láthatjuk a kirakodóvásárt, a gokartpályát, a német megszállás alatt lévő kempinget. Találkozunk egy emberrel, aki ezer Hufért küldi a Schumisapit és összefutunk két aranyos csongrádi lánnyal is, akik a hétvégére csatlakoznak hozzánk. Éjfél lesz, mire a szállásra érünk, ahonnan muszáj még elmenni a Tescóba, venni Túró Rudit és megtudni miért hiányzik egy lap az újságostól vett CKM-ből. A pénztáros meg nem éppen üdvözült mosollyal az arcán adja értésemre, nem örül, hogy kártyával fizetek 80ft-ot!

Másnap felgyorsulnak az események, hiszen megkezdődnek a szabadedzések, és a HÉV-beli fennakadásnak köszönhetően le is késünk az elsőről. De az élmény, az megfizethetetlen, már a megállóból lehet hallani a gyönyörűen muzsikáló motorbögést! A pokoli hőség sem szegi kedvünket, végigtombolunk minden programot, örülünk magunknak, mint a kisgyerek, amikor biciklizni tanul: néhányszor átfürja a tüdejét az elszabadult kormány, és megörli az alsó lábszárát a küllők sokasága, mire megtudja, miről is szól a dolog. Mi is ilyenek vagyunk, majd beledöglünk a forróságba, de örülünk, tudjuk, hogy valami különlegesnek vagyunk részesei. A csajszikkal még körbe is járjuk a pályát és felfedezünk minden lankát, amit lehet, csak nem félreérteni!... Meg persze találkozunk mindenki Brutáljával is, aki ide menekült a szigorlatok elől! Csak egy kis adat a körülményekről: számításaim szerint 5 liter folyadékot ittam a nap folyamán, de egyszer sem voltam WC-n, pedig tudtommal már pár éve szobatiszta vagyok. Ja, és a Renault feltűnően gyengélkedik! Hazafelé pedig megtudjuk, milyen mikor a népet néhány ősrégi, rozoga Ikarusz 280-as szállítja haza. Néhányan az ajtónak nyomódva szenvedik végig a sofőr szerint általában 20 perces, most majd 2 órás utat a másfél sávos falusi autópályákon. Ez ám a magyar közlekedés, mikor az osztrák versenypályát kis túzással élve azért zárták be, mert veszélyes volt a sok fölötte-alatta tekergőző autószerződőt!

Szombaton hasonló közlekedés, amit némileg kompenzált az, hogy a kapunál egy édes csajszki addig nem engedett be, amíg nem adhatott egy ingyen sportnapilapot. De nehezen beszélte rá sportrajongó természe-

temet! Az edzéseken a Renault és a Ferrari tovább gyengélkedett, viszont éledezni kezdett a Toyota, aztán délután jött a bomba meglepetés, a Forma-1 koronázott császára majd egy másodperc előnnyel szerezte meg a pole-t. Ha kicsivel lassabban tette volna, talán a versenyt is megnyeri! Ha valakit érdekel, megvan a hangfelvevél, milyen üdvrivalgás tört ki, mikor átvette a vezetést. És felfedeztük a Paddock klubot is, ahol a sok jó cuccot árulták, én gazdagodtam egy Renault sapkával és egy tucat Toyota poszterrel, mert lejmolni tudunk már! Nagyon érdekesnek találtuk volt a RB sisak alakú standját, illetve a boxcicák szép felvonulását is! Késő délután sajnos, nem láthattam, ahogyan Neel Jani első versenyét nyeri a GP2-ben. Ennek oka, hogy rohantam Palotára, a REAC-MTK magyar első osztályú labdakergető mérkőzésre, ahol Laci először és utána sem sokszor érezhette át, milyen mikor a Palota egyenlít, persze csak ideiglenesen!

A vasárnap volt a csúcspont ugye, amit jó korai keléssel kezdtünk és már fél nyolckor a pályán voltunk, de a célegyenes menti helyet, amit szombaton néztünk ki, már teljesen elfoglalták. Volt egy kis fennakadás is, mert gyanús voltam, és egy ór megmotoszt és megnézte, nincs-e hűtőtáska a sapkám alatt, illetve kertszék a zsebemben, mert az veszélyes és tilos! De az almaházához szükséges késemet bevihettem, mert azt nem szűrták ki! Emellett volt egy majdnem közelharcig fajuló vitám egy fanatikus McLaren-drukkerrel, aki körbedrótozta a fél dombot, hogy tartsa a helyet a későn érkező barátainak. Aztán még felkapta a vizet, mikor a jegyére bélyegzett parcellaszámot kezdtem firtatni! Délelőtt sajnos nem láthattam, ahogy mindenki Lacija majdnem kört kap a Porsche szuperkupában, mert a GP2-esek dedikáltak a verseny előtt. És összefutottam Spanyolországból érkező Alonso drukkerekkel is, akik egész délelőtt nemzeti viseletbe öltözve táncolgattak és egy talicskára szerelt bikafejjel kergették a bámészkodókat!!!

Palikról annyit, hogy képes volt azt nyilatkozni, hogy kielemezve szektoronkénti időeredményeit, a mérnöke és nagy teljesítményű számítógépe segítségével rájött, hogy ha az egyik kanyarból kifelé gyorsít, akkor gyorsabban tud menni. Komolyan nem értem, miért nem kéri fel versenystratégiának!

A verseny hihetetlenül jó volt! Kicsit elment a kedvünk, mikor Alonso elszállt, meg furcsa volt mikor a már említett úriember a boxba evickélő spanyol láttán nyomdafestéket nem tűrő szavakkal adta értésünkre, mit gondol a felmenő ági rokonairól. Mindezt a 14 éves fia mellett... Aztán Rubens is megmutatta, miért rúgták ki a Ferraritól, olyan stílusosan szállt bele Trulliba. És persze Klien 360°-os, tengely körüli elfordulását és egy másik képsíkba való zuhanását is megirigyelhette volna Nyitrai tanár úr is. Schumi meg közben száguldott az első teszten kívüli (lásd USA GP!) győzelme felé, aminek csak a második tankolások vetettek véget, mert akkor valami fiatal finn eléje került és ezzel meg is nyerte a versenyt. A pódiumon állítólag valaki látta Kimit mosolyogni, de ezt senki nem hitte el és gyorsan ki is közöcsítettük az illetőt. Hazafelé senki nem szólt egy szót sem, annyira el voltunk foglalva az emlékekkel, hogy valami újat tapasztaltunk és azzal is, hogy „valami véget ért”, befejeződött a Forma-1-es hétvége. Másnap nem volt más hátra, mint hazautazni, és folytatni addigi szürke mindennapjainkat, statikapéldákat oldani a jó meleg szobában! És persze az emlékekkel hengegni, ami elsősorban szénné égett arcomban, 13 szűnyogcsipésben csak a jobb lábfejemben és ami nem mellékes, több mint 460 db képben manifestálódott!

Egybehangzó vélemények alapján, hihetetlen dolgot éltünk át, valami olyasmit, amit egész életünkben nem felejtünk el. A TV képernyő egyszerűen képtelen valóságosan visszaadni az egészet, mert hihetetlen hangulata van a helyszínen végigizgulni. Egyesek szerint kétfajta embertípus létezik: aki még sohasem volt a Ringen és aki minden évben visszajár. Én az utóbbiba szeretnék tartozni, már most tervezgetem a jövő nyarat! Aki elég elhivatottságot érez magában, hogy megismerje, mi is a Forma-1, ráadásul élőben, vagy csak érdekli a többi anekdota is, amit helyhiány miatt nem említhettem meg, esetleg a képek, videók, annak boldogan állók rendelkezésére a BGK 407-es szobájában, vagy a kari teázóban! És persze Ringre fel!

balasnyikov

Sírjak vagy nevessek?!

Néhány héttel ezelőtt egy-két sör mellett vitába keveredtem alkalmi cimborámmal (valamilyik haverom haverja-effektus), és kivételesen nem a szex vagy a nők adták a témát, hanem a magyar filmvígjátékok.

Csodálkozva hallgattam, amint arról panaszkodott, hogy a valaha nagyra becsült magyar filmgyártás tulajdonképpen a "boldog békeidők" óta nem képes "magyaros" vígjátékot felmutatni, és ezen a rendszerváltás sem segített. Nem akartam annyiban hagyni a dolgot: ott van *A miniszter félrelép*, a *Csinibaba*, a *Valami Amerika*, a *Moszkva tér*, a *Kontroll*, az *Üvegtigris*, soroltam a hirtelen eszembe jutó, az elmúlt 15 évben bemutatott filmvígjátékokat. Azonnal jött is a cáfolat: a *Kontroll* egyszerű koppintása Luc Besson 1985-ös *Metró*jának (főszerepben: Christopher „Hegylakó” Lambert és Isabelle Adjani – mellelleg ebben van valami igazság), a *Valami Amerika* és *A miniszter félrelép* pedig szimpla amerikai stílusú komédia magyar átirata (utóbbit Ray Cooney színjátékából, a *Kontroll* forgatókönyvét is jegyző, Jim Adler írta át vászonra). A *Csinibaba* és a *Moszkva tér*, folytatta önjelölt kritikustársam, egyszerű múltidézés a század második feléből, melyeket elsősorban nem humorosságuk miatt szeretjük, hanem mert jól ábrázoltak egy olyan kort, amiben magunk is éltünk, vagy még sok helyen találkozhatunk a nyomaival. És persze az *Üvegtigris*, mely jól megírt (értsd: idézhető szövegekkel ellátott) és kiváló színészek által, kiválóan eljátszott aprócska történetek szövevénye, melynek egyetlen baja, hogy sztorival nem igazán rendelkezik.

Bár nem rogytam össze érveinek súlya alatt, azért ha elnézzük a magyar vígjáték-felhozatalt, akkor konstatálhatjuk, hogy igen messze vagyunk olyan külföldi szórakoztató

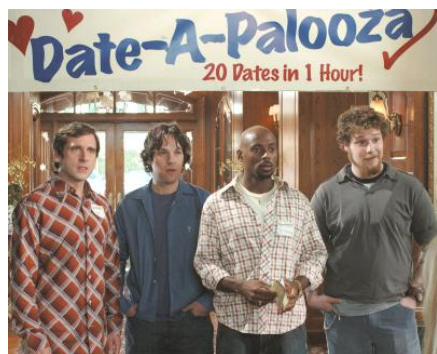
alkotásoktól, mint amilyen például a **40 éves szűz**. Az említett alkotás történetét olvasva (röviden: Andyt, a negyvenéves „raktárost” haverjai be akarják csajoztatni, miután megtudják, hogy még mindig szűz) kíváncsi lettem, hogy egy csapat harmincon felüli karaktert felvonultató film, hogyan tud olyan sztorit elvezetni, mely alapvetően a húszon aluliaknak szánt tinívígjátékokra (*Amerikai pite*, *Cool Túra*, *Szüzet szüntess*, *Buliszervíz*) jellemző. Az ötvözet pedig jelen esetben tökéletesre sikerült, köszönhető ez (a forgatókönyv mellett) Steve Carell-nek (*Mindenbó*, *Földre szállt boszorkány*): hitelesen alakítja a boldog és nőmentes életet élő főhőst, aki szörösebb, mint King Kong és több játéka van, mint a Matel-nek, és az L épületnek összesen. A három önjelölt szülőlt szerepében tetszelgő munkatárssal pedig akár bármelyik Media Marktban vagy „Sóherboly-gó”ban találkozhatnánk, a karakterek ugyanis nem sablonosan eltűzoltak (mint általában az ilyen könnyed vígjátékokban lenni szokott). Ami még meglepőbb, hogy a film (a sok káromkodás mellett) sehol sem veri ki (*elnézést!*) a jó ízlés biztosítékát, nincsenek repkedő spermafelhők (mint a *Tök alsó* második részében), vagy állati eredetű végtermékek elfogyasztását bemutató képsorok (lásd *Buliszervíz* vagy *Amerikai Pite 3.*). Egyedül talán az archapisilés meredek (a gyantázás pedig szinte nekem fáj), de a szituációból adódóan az sem tűnik undorítóknak. A szinkronra sem lehet panasz, a magyar hangok teljesen jól illeszkednek a szerepekhez, külön örültem, hogy a fordítók igyekeztek kreatívak lenni a trágár beszéd visszaadásában (például a pornófilmcímek terén – BRocky IV.). Ha tehát kikapcsolódásképpen mentek moziba, akkor bátran ajánlom a **40 éves szűz** vetítéseit; csak ne nézzetek utána ferde szemmel a bicajozó öregekre.

Bevallom őszintén, először arra gondoltam, meglekintem a Kabay Barna – Gyöngyössi Bence duó legújabb produkcióját, de meggondoltam magam. Nem akarok ugyanis pénzzel támogatni egy olyan rendezőt

(Gyöngyössi), és egy olyan producer-rendezőt (Kabay), akik azzal keresik a betevőt, hogy pár évente (gondolom, ahogy elfogy a pénz Ödönnél) elővesznek egy, a maga idejében sikeres, és (ami ennél is fontosabb) maradandónak bizonyuló magyar filmvígjátékot, és egyszerűen újraforgatva azt moziba küldik, mondván: úgys sokan kíváncsiak rá. És igazuk van, tényleg sokan kíváncsiak rá. De azért ezt még nem nevezném sikernek, már csak ha megnézzük filmjeik (*Hippolyt*, *Meseautó*, *Egy szoknya*, *egy nadrág*) alkotóelemeit: egy már meglévő forgatókönyv, olyan színészek (Kern András, Bajor Imre, Rudolf Péter, Eperjes Károly, Oroszlán Szonja), akik kisujjból hozzák a szerepet, zéró eredetiség (ja, bocs: az a bizonyos autó BMW legyen, a vezérigazgató pedig topmenedzser). Munkájuk kimerül a szponzorakérésben és a kamera tartásban. Ezek után már csak azon kapom fel (így Szakestély előtt) az eléggé el nem ítélt vizet, hogy Gyöngyössi Bence (akinek az említett három filmen kívül nincs egyetlen jegyzett filmje sem) azt nyilatkozta az Index hasábjain, hogy az *Egy szoknya*, *egy nadrág* (mármint az eredeti) nem olyan jó film. Hihetetlen, na. Annyit elismerek, hogy a színészek nem múlik semmi, ők hozzák a figurát (máig emlegetem Bajort a *Meseautóból*: „Adjon egy szobát, kerül, amibe kerül. Csak olcsó legyen!”), a helyzet-komikumok is megvannak, de hiányzik az a sajátos báj, ami a fekete-fehér eredetiket klasszikussá tette, enélkül pedig hiába a komoly bevétel (legalábbis szerintem). Szóval már alig várom, hogy újra moziba kerüljön a *Kétszer kettő néha öt*.

Mit tegyen a nő, ha példát akar venni a *Szex és New York* (többnyire) független, és (általánosságban) emancipált hőseiről, de sajnálatos módon már van két-három gyereke, esetleg elvált, vagy szétesőben lévő családját próbálja összetartani? Keressen olyan

sorozatot, mely abszolút közel áll mindennapjainhoz! Ja, hogy ilyen nincs? Akkor csináljunk egyet! Valami ilyesmire gondolhatott Marc Cherry (*Az öreklányok* írója), amikor előállt a *Desperate Housewives* (**Született feleségek**) ötletével. Rögtön felhívnám a figyelmet a magyar cím pontatlanságára, hiszen a történet ugyan négy feleségről (illetve exfeleségről), és életükről szól, de hogy – hogy nem, mindig történik valami kétségbeesztő körülöttük (legyen az szomszédba költöző álompasi; tökéletesnek látszó, de valójában széteső családi élet; állandó hűtlenkedés, vagy gyereknevelési problémák), a sorozat pedig erre fókuszál. A

történet kiindulópontja a baráti kör „összetartójának” öngyilkossága (lehelletnyi *Amerikai Szépség*), mely az eddigiekhez képest új kérdést vet fel az „élők” között: ha tényleg tökéletes élete volt – márpedig kívülről úgy látszott – , akkor miért tette? Lassacskán kiderül, hogy nem mind arany, ami János, és a legjobb barátok sem tudnak mindent egymásról. Az epizódoknak enyhén morbid felhangot ad, hogy az egyes történeteket a már halott Mary Alice (Brenda Strong – *Csillagközi invázió*) kommentálja, de ez csak szimpatikusabbá teszi a sorozatot. A főszereplők közül Teri Hatcher lehet a leginkább ismerős (*Louis & Clark* –

Superman legújabb kalandjai, A Holnap markában), de találkozhattunk már Felicity Huffman-nal (Lynette) is a *Magnóliában*, Marcia Cross (Bree) játszotta Kimberley-t a *Melrose Place*-ben, Eva Longoria (Gabrielle) pedig kecvencünk, Al Bundy (Ed O’Neil) másik sorozatában a *Dragnet* – *Gyilkossági aktákban* tűnt fel.

Ebben a hónapban sincs rejtély, de ha nagy nyomást gyakoroltok rám (elsősorban sörök formájában a HaBárban), akkor akármi is lehet. Addig is jó moizást, meg ilyesmit!

Kövi

Könyvajánló

Dan Brown: *A da Vinci-kód*

Szuverén véleményem szerint már sokan olvasták a művet, mivel korunk egyik sikerkönyvéről van szó. Valakinek tetszett, valakinek kevésbé, de tény: provokatív témát dolgoz fel.

Éppen ezért – vagy ennek ellenére – próbálok egy kis kedvcsinálót adni azoknak, akiket érdekel a mű, illetve azok-

alapjaiban rengetné meg a keresztény egyházat. Furcsa, egymásra épülő rejtvényeken kell elindulniuk, hogy megtalálják a nagyapa örökségét és megakadályozzák, hogy rossz kezekbe kerüljön. Persze mindeközben nyakunkon a francia rendőrség és a titokzatos Mester is, aki mindig egy lépéssel előttük jár, és mindent megtesz annak érdekében, hogy övé legyen a Szent Grál.

Ugyanis, akik csak egy nagyszerű thrillerrel szeretnék eltölteni szabadidejüket zsíros szilant példák helyett.

Történetünk szerint meggyilkolják a Louvre-múzeum idős kurátorát, aki azonban halála előtt rejtélyes kódot hagy Sophie nevű unokájának és Robert Langdon szimbólumkutatónak. Eközben Robert válik a rendőrség legfőbb gyanúsítottjává, így nekik ketten össze kell fogniuk, hogy tisztázzák a gyilkosság vádját, megtalálják a valódi elkövetőt, de leginkább fényt derítsenek arra a megdöbbentő titokra, aminek a lány nagyapja birtokában volt. És amiért egyesek ölni is képesek! Ugyanis mint hamarosan bebizonyosodik, az idős ember egy titkos csoport, a Sion-rend nagymestere volt. Évszázados feladatuk olyan bizonyítékok őrzése, amiknek nyilvánosságra hozatala

alapjaiban rengetné meg a keresztény egyházat. Furcsa, egymásra épülő rejtvényeken kell elindulniuk, hogy megtalálják a nagyapa örökségét és megakadályozzák, hogy rossz kezekbe kerüljön. Persze mindeközben nyakunkon a francia rendőrség és a titokzatos Mester is, aki mindig egy lépéssel előttük jár, és mindent megtesz annak érdekében, hogy övé legyen a Szent Grál.

Ugyanis, amit keresnek, az a kincs, ami talán a leghíresebb az emberi történelem folyamán, a szent kehely, amit évszázadokon keresztül kutattak sikertelenül. De tudjuk-e egyáltalán, hogy mi is a Szent Grál, illetve ki is valójában? Talán egy személy. De miért lehet olyan fontos, hogy egyedül megdönthetné a keresztény egyházat? Erre keresik hőseink a választ és ahogy egyre közelebb kerülnek a megoldáshoz és a nagy igazsághoz, fel kell tenniük magukban a kérdést. A kérdést, hogy elég erősek-e ahhoz, hogy nyilvánosságra hozzák a bizonyítékot, ami megcáfolja Jézus isteni mivoltát és ezzel magát a vallás alapját is. Valójában lehetséges lenne, hogy korunk legerősebb vallása egy hazugságra épülne, hogy a katolicizmus nem más, mint megegyezés, vallások összeolvasztása?! Hogy a ke-

resztes háborúk és a boszorkányperek több millió emberáldozata teljesen értelmetlen volt és a Biblia csak egy erősen elnagyolt válogatás kötet lenne?

A szerző alkotói zsenijét dicséri, hogy olyan hihetetlen érzékkel vegyítette a valóságot és a fikciót, hogy nem csak teljesen a hatása alá kerülünk a regény egy pillanatra sem lassuló örvényének, hanem komolyan elgondolkodtam a lehetőségen, hogy talán tényleg hazugság lehet annak legalább egy része, amiben némelyek olyan elvakultan hisznek. Ezért nevezhető a lebilincselő mellett egy kicsit felkavarónak is a mű, mert bár egy része nem valóság, mégis nagyon fajsúlyos témákat boncolgat, de éppen ez lehet a cél az irodalomban. Amellett, hogy megadja a nyugodt szórakozás lehetőségét, még el is gondolkodtat.

Ennek alapján nyugodtan tudom ajánlani a könyvet mindenkinek, mert igazán érdekes olvasmány és képes kimozdítani a zh-időszak monoton szürkeségéből. Az összeesküvés-elméletek szerelmeseinek meg igazán kötelező darab. De hát inkább olvassátok el, nem fogtok csalódni!

balasnyikov

„Megeddzük testünket és lelkünket egy szilárd megrendíthetetlen jellemért!”

10 évvel ezelőtt, mikor lementem az első Kempo edzéseimre, a fenti idézettel kezdődött el történetem azzal a harcművészettel, ami gyökeresen megváltoztatta az életemet.

A stílus hivatalos neve Zen Bu Kan Kempo Karate. Mielőtt bárki azt gondolná, hogy ennek valami köze van a Zen valláshoz, szögezzük le, hogy az egész kifejezést együttesen kell megérteni: EGY: EDZÉSKÖZPONT MINDENRE, KETTŐ: A SZELLEM EDZÉSKÖZPONTJA. Alapító nagymesterünk Dr. Harnos Imre, Hanshi okkal nevezte így el saját stílusát, melyet Ausztráliában hozott létre és kezdett el oktatni Magyarországon 1976-ban. Kezdetben az edzések nem álltak másból, csak a bunyóból, – azaz heti háromszor dohos pincékben az első kemposok jól összeverték egymást. 1995-ben alakult meg a Magyar Zen Bu Kan Kempo Sportszervezet, melynek már több mint 1500 bejegyzett tagja van (részletes kempo történet a neten). Egyre színvonalasabb versenyeket és edzőtáborokat rendezünk és elkezdődtek a profi edzések is, melyek főleg pusztakezes ktrecharcra készítik fel versenyzőit.

Szerencsésnek érzem magam, hogy 9 évesen éppen egy Kempo edzésre sikerült lekeverednem. Az összes karate stílus közül ez a legsokszínűbb: kesztyűs- és pusztakezes küzdelmi technikák, dobás és földharc technikák, formagyakorlatok, bázis gyakorlatok, fegyverek és persze az önvédelmi technikák kimeríthetetlen sora, mind a kempo részei. (Komplexitásából

adódik a fenti elnevezés.)

Már az első edzés után tudtam, hogy ez a sport az életem részévé fog válni, és el fogom érni a fekete övet. Persze az elején nem tudtam, hogy pontosan mire is vállalkozom. A fekete öv előtt 11 különböző övfokozat van, plusz a fehér öv. Kijelenthetem, hogy a Kempo vizsgák a világ legkeményebb és leghosszabb vizsgái. Minden vizsga előtt lovagló állásban kell állni övfokozattól függően hosszabb vagy rövidebb ideig, miközben gymrosokkal, combosokkal ill. egyéb fájdalmas dolgokkal próbálják a vizsgázatókat megszakítani a meditációt és csak ez után kezdődik a vizsga érdemi része...

Nekem nyolc évembe került eljutni a fekete öv közelébe. 2003 júliusában, 17 évesen, egy esős délutánon, egy edzőtábori edzés után közölték velem és öt társammal, hogy elkezdődött életem egyik legnehezebb próbatétele. Az első feladatunk az volt, hogy egy megadott területen belül el kellett rejtenünk egy baseball-ütőt, és meg kellett védenünk. Legalkalmasabbnak és legjobban védhetőnek a salgóbányai vár bizonyult. Pár óra elteltével érkezett az „ellenség”. Mi hatan voltunk, ők kb. ötvenen. Ellenállásunk nagyjából öt percig tartott, majd összekötötték cipőfüzővel hátul a kezünket és a lábunkat. Nekem a szemembe húzták a kapucnimat, levették a cipőmet és eldobálták az erdőben; jól összeverték és magunkra hagytak a várban. Az érdeklődő turisták nem tudták mire vélni a dolgot, de nem segítettek kiszabadulni. Végül egyikünk kiszabadult és kioldozott mindannyiunkat. A vizsga este tíztől folytatódott, ami azt jelentette, hogy egész éjszaka ébren tartottak. Hajnali négykor kezdődött az egy órás kiba dachi (meditáció lovagló állásban), talán a vizsga leghosszabb és legfájdalmasabb része. Volt, akinek eleredt a könnye. Ez után, a nap folyamán végig ellenőrizték a vizsgázatók a technikai részeket: formagyakorlat, önvédelem, fegyverhasználat. Majd délután ötkor

elkezdődtek a vizsgaküzdelmek. 40x2 perc kesztyűs fullcontact küzdelem... És végül bemutattuk a danos töréseket a vizsgabizottság előtt. Este fél nyolc körül, két nap kemény fizikai és lelki megpróbáltatás után a mesterem felkötötte a derekamra a fekete övet, majd letérdelt és meghajolt előttünk az összes jelen lévő danos és színes öves. Amit akkor éreztem, leírhatatlan volt, és ha még egyszer érezhetném a vizsga utáni érzést, hajlandó lennék egy sokkal keményebb és hosszabb vizsgát is végigcsinálni.

Azóta már több mint két év telt el és már a második danos vizsgámra készülök, mely november végén lesz.

Ha valaki kedvet kapott ehhez a harcművészethez, többet tudhat meg a www.zenbukankempo.com honlapon (klubok, edzés időpontok, eseménynaptár... Stb.).

Ki a harcos?

aki háttérbe szorítja önmagát mások előtt
aki legyőzte már gátlásait, indulatait
aki magában hordozza a természetet, és így nem féli a halált
aki szívét adja érted, ha kéred, ha nem kéred... és ne köszönd meg neki, mert már nincs sehol
aki belülről szemléli önmagát és így javul
aki nem sorol osztályba, csak van
aki nem keresi a különbséget és így különb mindannyiunknál... és mégis hasonlít ránk – mint kőmaszok között
aki lerombolja korlátait és fákat épít helyébe
aki vádló és tanú a maga elleni perben, és végrehajtja az ítéletet – ami mindig is létezett
akinek az ütés csak egy ütés, kinek a rúgás csak egy rúgás, és a fegyver csak egy fegyver és az eszköz az Úton
aki hisz, mert hinni bír, és nem ő győz, hanem a hite.

Kárászi Balázs, Sho Dan

Mi az a korfball?

A korfball talán öszvér sportágnak is nevezhető: a kosárlabdához hasonlítható sportot kézilabdapálya nagyságú játéktéren, focilabdához hasonlítható labdával játszik.

A korfball szabályait 1903-ban alkotta meg egy amszterdami testnevelő tanár, Nico Broekhuysen. Oktatási tapasztalatait felhasználva olyan csapatjátékot kívánt létrehozni, amelyben a különböző nemű és testi adottságú játékosok egyenlő eséllyel küzdhetnek meg egymással. Így született meg az a sportjáték, amelyet a világon egyedül álló módon, nők és férfiak együtt játszhatnak. A sportág nevét a "korf" (kosár) szóból alkotta. A maga idejében igen modern felfogást tükrözött a sportág máig egyedülálló koedukált mivolta. A korfball az elmúlt 100 esztendő alatt meghódította Hollandiát, szülőhazájában közel 100 000 igazolt versenyző játszik, s ily módon a labdarúgás után elterjedtségét tekintve a második helyen áll. Ez ott "ősi" játék. Az előírt viselet lányok számára nemzetközi, illetve a hivatalos versenyeken ebben a játékban ma is a szoknya. Pont úgy, mint rég. Hollandiában a korfballt úgy jellemzik: a "kis közösségek nagy sportja", hiszen minden kis településen, baráti társaságban könnyen összeáll egy csapat. 4 lelkes hölgy és úr, egy füves pálya, két állvány és egy labda mindenhol rendelkezésre áll, és a szabályok mindenkinek lehetőséget adnak a tevékeny részvételre.

A korfballt téglalap alakú pályán játsszák, amely két, egyenlő nagyságú, négyzet alakú térfélre oszlik. Mindkét térfélen egy-egy kosár található, amely a 3,5 m magas korfballrúd tetején nyugszik. Az állványokat a pálya két végén, az alapvonaltól mintegy 6,7 méterre helyezik el. A lényeg, hogy a kosár nem közvetlenül

a pálya szélén van, hanem előtte, így körbe lehet szaladni. Pontot (korfot) úgy lehet szerezni, hogy bedobod a labdát az ellenfél kosarába. Minden csapat 8 emberből (4 fiú, 4 lány) áll. A játékosok

fele támad, a többiek védekeznek. A pálya két térfelét egy csapat szemszögéből támadási, ill. védekezési zónának is nevezik. Két korf után a csapatok zónát cserélnek, azaz aki eddig támadott, most védekezik, aki védő volt, most támadni fog. Féldőben a csapatok térfelét cserélnek. Szabályrendszerét tekintve hasonlít a kosárlabdára, de itt nincsen palánk. Egy gyűrű van, amibe bele kell dobni a labdát. A korfballban nincs egyénieskedés, önzés, itt a kulcsszó az egy mindenkéért, mindenki egyért! Amint valaki megkapja a labdát, a lehető leg-gyorsabban tovább kell passzolni. Vagyis a csapatmunka hangsúlyozva van, melyet a szabályokkal is elősegítettek: a labdával tilos futni, még labdavezetéssel sem engedélyezett! Így minden játékos csak passzolásokkal juthat előrébb. Védekezni egy-egy ellen lehet, mindenkinek azonos nemű ellenfele eszén kell túljárnia. Döntő szerep jut a taktikának, mivel a játék során tilos a testi kontaktus, a durva játék büntetendő. A testi erő dominanciáját a szabályok kizárják a játékból, így egymás kezéből sem lehet kivenni a labdát. Egy mérkőzés időtartama 2 x 30 perc, ezalatt átlagosan 15-25 kosár

ilyen labdát, így Hollandiából szerzik be, a Magyar Korfball Szövetség révén. Dióhéjban ez a játék lényege.

A MAFC Korfball Szakágának története:

A csapat 1993. októberében alakult.

Alapítója Gödény Gá-

bor, másodéves közlekedésmérnök hallgató, aki korábban Debrecenben játszott. A korfballt a MAFC Szabadidő Szakosztálya karolta fel. A csapat főleg műegyetemi hallgatókból szerveződött.

Az első bajnoki idényt a 6. helyen zárta. Töretlen fejlődést mutatva a csapat eljutott a 1995-96-os bajnokság alapszakaszának megnyeréséhez, majd a magyarországi korfball történetében először elhódította a kupát az eddigi bajnok Gödöllőtől, és azóta nem is adta ki a kezéből. Nemzetközi szinten is jelentős eredménynek számít a BEK-en elért 6. majd 4. helyezés. A csapat nemcsak klubszinten sikeres, hiszen az elmúlt években a MAFC több játékosa is szerepelt az ifjúsági és a felnőtt válogatottakban.

Ha személyesen is szeretnél velük érintkezni, ill. érdekel a játék, elérheted őket a **MAFC Irodában:** 1111 Bp. Műegyetem rakpart 3. II. em. 1.

Kevesen tudják, hogy a nemzetközi porondon is jegyzik a hazai korfball csapatunkat. Favoritnak a hollandok és a belgák számítanak, de ezt követően mi is ott vagyunk a legjobbak között, valamint 2006-ban Budapesten rendezik meg a Korfball Európa Bajnokságot.

A korfball magyarországi története egy évtizedes. Ismertsége és elterjedése növekvőben van, ahogy a sport egyre divatosabbá válik a baráti társaságok, családok körében.

Gitka

esik csapatonként. Természetesen sok egyéb szabály létezik, amelyek azonban természetesnek tűnnek majd, ha megismerted a játék filozófiáját. A labda nagysága pont akkora, mint egy focilabdáé, csak ez nem varrott, hanem ragasztott. Mivel Magyarországon ez még új sportnak számít, még nem gyártanak itt

Ízlelő

Recept egy romantikus estéhez (avagy: Lecsó két személyre)

Hozzávalók

- (2 nem túl éhes személy részére):
-2 evőkanál étolaj, zsír vagy szalonna
-6-8 paprika (sárga, magyar)
-egy fej vöröshagyma
-2-3 érett (még nem hígfolys) paradicsom
-1 kis cukkini
-só, majoránna
-1-2 tojás
-1-2 pár virsli

Ha produkálni szeretnéd magad a barátnőd/barátod előtt, remek alkalom erre a hideg novemberi estén egy kellemes vacsora. Biztosan örül majd, ha látja rajtad az igyekezetet. A legmegfelelőbb étel, amit még a legbotkezűbb-anyufőzrám-hogy nyílíkákonzerv-diák is el tud készíteni: a lecsó. Nemcsak, hogy egyszerű, de mivel kész állapotban gyakorlatilag nonfiguratív, nem is látszik, ha elrontottad – nem érhet nagy kudarc.

Vég egy lábast, önts bele olajat, majd dobj rá kockára vágott hagymát. Olvass egy fél oldal Közhírt. Ha már üveges (még nem barnul) a hagyma, tedd

rá a feldarabolt paprikát és a paradicsomot. Helyezz könnyed mozdulattal egy fedőt a lábasra, majd hagyd addig alacsony lángon, amíg meg nem puhul a paprika (kb.1 oldal Közhír). Sózd meg jól, hogy legyen íze is. Kész a basic-lecsó.

Ha még nagyobb megbecsülésre, vagy nagyobb kalandra vágysz, új hozzávalókkal bővítheted a főztödet. Olaj

helyett használhatsz apróra vágott szalonnát; a paprikát turbózhatsz egy kis cukkinivel. Ha éhesek vagytok, vagy nem szeretitek a lecsót, tegyél bele virslit vagy füstölt kolbászt. Az tápláló és könnyen ki lehet piszkálni a paprika közül. A majdnem kész ételbe üthetsz 1-2 tojást is, ilyenkor addig kevergesd, amíg a tojás fehérje már nem átlátszó. Végeredményben csak tőled függ, mit teszel bele.

A végén úgyis azt mondd majd, hogy saját specialitás.

A rosszul sikerült ételt kompenzálhatod a szép tálalással. Teríts meg rendesen, vágj kenyeret, tegyél fel halk zenét. Minden vendég szereti a hangulatos fényeket: szerezz gyertyákat – ha szépen sikerült a lecsó, többet; ha elégett, vagy nincs is lecsó, jobb a félhomály... Ilyenkor esetleg rendelj egy pizzát, hogy mégse maradjatok éhen...

Jó étvágyat, és kellemes estét kívánok!

Dani

Koktélaajánló

A jelenlegi szakács jól feladta nekem a leckét, lecsót készített. De mit lehet ehhez az ételhez inni? Sört, ásványvizet vagy valamilyen bambit biztosan. Sőt, ha borász lennék, valószínű, hogy egy jó minőségű bort is tudnék ajánlani a vacsihoz. Azonban nem vagyok az, így csak azt mondhatom, hogy száraz, fehér „szőlőlét” válasszatok.

És mit lehet keverni-kutyulni?

1. Cuba Libre (Long drink):

- 5 cl rum (fehér)
- 15 cl cola
- 5 cl limelé
- 2-3 csepp frissen facsart citromlé

2. Bacardi Koktél:

- 4 cl Bacardi rum (fehér)
- 1 cl grenadine szirup
- 5 cl limelé
- 5 cl ásványvíz

3. Next Passion (Long drink):

- 5 cl Unicum
- 5 cl tonic
- 15 cl ribizlilé
- 2-3 csepp gyümölcs szirup
- 1 szelet citrom
- 1 szelet zöldalma

4. Room 217.:

- 3 cl gin
- 5 cl száraz vermut
- 2 cl Triple Sec
- 5 cl frissen facsart narancslé

Vicces recept:

Telefonszám:

Szerezz be 10 különböző piát (sör, vörös- és fehérbor, vodka, gin, whiskey...stb.). Számold meg őket 0-tól 9-ig. Valakit kérj meg, hogy mondjon neked egy telefonszámot, és egy 2-3 dl-es pohárba önts az italokból 2-3 cl a számok szerint! Húzd le, és mondd: „HÁLLÓ”!

Edina

FUNNY

19

**A KÖZLEKKARI
HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT
PÁRTSEMLEGES,
NEM ORSZÁGOS,
NEM LEGKEDVELTEBB,
NEM NAPILAPJA**

**Szerkesztőség:
1114 BUDAPEST,
BARTÓK BÉLA ÚT 17.
FSZ. 8-9.
TEL/FAX.: 1/463-3780
E-mail:
kozhir@kozlekkar.hu
www.kozlekkar.hu/kozhir**

Felelős kiadó
Telek Gagacsábitottle Zoltán
HÖK elnök

Felelős szerkesztő
Radok Híreketakarak Edina

Főszerkesztő
Tasi Ügyesekvagytok Marianna

Tördelőszerkesztők
Horváth Levágtátféllabam Krisztina
Vári Átvertek a TDK-val Miklós

Olvasószerkesztők
Beke Mindenleves Gitka
Öri Üdvacsapatban Anett

Írták
Balogh Hanemfelejtelem János
Balogh Visszatértem Levente
Bayer Vanlevelezőtársam Balázs
Benkő Kiatanulmányis? Gábor
Bodnár Góltlöttembalal Edina
Dér Nőcsábász Dániel
Eichinger Egyrölakettőre Éva
Kárászi ShoDan Balázs
Kövecses Lapzártá-1hét András
Pöltzman Forma1 Balázs
Zsován Nyugat-Kelet Noémi

Segítették:
Bella Gejza Dániel
Döme Tüsihaj Csongor

Rajzolta:
Miczki SzeretemaGép2-t Júlia

Két paraszt beszélget:

-Te, a Józsit mégsem holnap temetik,
hanem pénteken.
- Mé', jobban van?

Két öreg beszélget:

- Én majdnem minden nap szexelek.
- ???
- Tudod, hétfőn is majdnem, kedden is
majdnem, szerdán is majdnem...

- Sajnálom, most már élete végéig le kell
mondania a szexről – mondja az orvos.
- De hogy csináljam?
- Ugyan már! Csak kibírja valahogy ezt
az egy hetet.

A nagymama megkérdezi a nagypapától:
- Szerinted vegyek fel melltartót?
A papa nézi egy darabig, majd így szól:
- Hát, elég nagy sár van odakint.

Anyuka a kamasz fiához:
- Kisfiam, van már barátnőd?
- Van - feleli a fiú bátran.
- És adtál már neki pusztit?
- Igen.
- És mit szólt hozzá?
- Nem hallottam, a combjával össze-
szorította a füleimet.

Pistike ül a buszon, mikor felszáll egy
öreg néni és odaáll mellé.
- Nényi, fáj a lába? - kérdezi Pistike.
- Igen, fáj.
- És a néni gyerekkorában átadta a helyét
az idősebbeknek?
- Igen, kisfiam.
- Na látja, ezért fáj!

Te, az én kutyám szerintem nagyon jó
rendőrkuja lenne!
- Miért? Jó a szimata és fegyelmezett?
- Nem! Szereti a fánkot, és tökhülye.

Juliska, a gyönyörű fiatal lány kapál a TSz
földjén. Arra megy Jancsi és megszólítja:
- Te Julis, olyan gyönyörű vagy, úgy
megfognám azokat a telt kebleidet.
- Mégis mit képzelsz, Jancsi!

- Te Julis, adok 5000 forintot, ha meg-
foghatom!

- Hát, ha adsz 5000 forintot, akkor jól
van.

Jancsi odaadja a pénzt és megtörténik a
dolog. Majd folytatja:

- Olyan kíváncsi vagy, megsimogatnám
ott a lábad között, adok megint 5000
forintot!

- Ha adsz 5000 forintot, akkor jól van,
csak gyere, menjünk oda a bokorba.

Jancsi odaadja a pénzt, megsimogatja és
folytatja tovább:

- Te Julis, mostmár annyira kívánlak,
úgyis itt vagyunk a bokorban, adok 30000
forintot, ha magamévá tehetlek.

- Jól van akkor, ha adod a pénzt.

Megtörténik a dolog. Jancsi megszólal:

- Na jól van, mostmár megyek.

Juliska megigazítja a szoknyáját és
folytatja a kapálást. Nem sokkal később
arrajön a TSz-elnök:

- Juliska, láttad erre a Jancsit?

- Igen, láttam.

- Kiküldtem vele a fizetésedet, odaadta?

Egy turista sétál a tengerparton. Egyszer
csak meglát egy táblát: sirályok eladók!

A turista odalép az áruhoz:

- Mennyi egy sirály?

- Tíz dollár.

A turista átnyújt egy tízest, az árus
elteszi, majd felmutat az égre:

- Az ott a magáé!

- Hogyan lehet feleségül venni egy szép,
fiatal, intelligens és gazdag nőt?

- Négyezer kell nőülni.

Az utcában, ahol lakom, lakik egy rekord-
tartó. Benne is van a Guinness-rekordok
könyvében, eddigi élete során ugyanis
26, vérzéssel járó fejsérülést szenvedett.
Egészen közel lakik hozzám, mindössze
egy kőhajításnyira...

- Jegyeket, bérleteket kérem felmutatni!
- Egyik sincs!

- Megbírságolom és felszólítom, hogy
azonnal hagyja el a járművet!

- És akkor ki vezeti tovább a buszt?

**KÉSZÜLT:
AZ EGYETEMI HALLGATÓI KÉPVISELET TÁMOGATÁSÁVAL
A MISZ KHT. DIGITÁLIS STÚDIÓJÁBAN
(Tel.: 463-4153, web: www.miszkht.hu)
600 PÉLDÁNYBAN**